

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Кърджали, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Здравка Ив. Дечева Запрянова

при участието на секретаря Ралица Р. Димитрова
като разгледа докладваното от Здравка Ив. Дечева Запрянова
Административно наказателно дело № 20215140200726 по описа за 2021
година

Обжалвано е Наказателно постановление № 09/ 002616 от 14.06.2021г., издадено
от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“- София,
с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500.00лв.
на „П.г.“ЕООД- Кърджали с ЕИК/ БУЛСТАТ ***** за нарушение на чл.62 ал.1 от КТ.

Недоволен от така наложеното наказание е останал жалбоподателят, който
намира същото за незаконосъобразно. Излага следните съображения: дружеството не е
извършило административното нарушение; в производството по установяване на
административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати
съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени
изцяло обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят,
редовно призован, не се явява, но се представлява от адвокат, който поддържа жалбата. В
ход по същество моли да отмени наказателното постановление или да го измени като намали
санкцията. Счита, че с оглед разпоредбата на чл.415в, ал.1 от КТ в конкретния случай
административно наказващият орган е нарушил чл.53 вр.чл.415 от КТ и е издал
наказателното постановление без да извърши никаква преценка за наличието на
предпоставки за маловажност. Настоява, че такива са налице, тъй като не са настъпили
никакви вредни последици за работника. Представя подробна писмена защита и моли съда
да се съобрази с нея като постанови решение, с което да отмени наказателното

постановление или да го измени съобразно размерите предвидени в чл.415в от КТ.

Административно наказващият орган, чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. В ход по същество моли съда да постанови решение, с което да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление с присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ДИТ- Кърджали. Представя и подробна писмена защита.

Районна прокуратура- Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът след като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства намира за установено следното от фактическа страна: На 04.03.2021г. около 10,30ч. свидетелите Л.И., Е.Ю. и Н.Н.- инспектори в Д„ИТ“- Кърджали, извършили проверка на обект товарене на трупи на пътя от с.М. към с.А., в землището на община Кърджали, намиращ се срещу „И.“ЕООД- Кърджали. При нея установили на място няколко лица, които товарели трупи от „З.***“ с рег.№ ***** на тежкотоварен автомобил тир. Проверяващите свидетели раздали на работещите там Декларации на основание чл.402 ал.1 т.3 от КТ, които те попълнили собственоръчно. Един от тях бил и работникът Г.М.Я., в която декларирал, че работи от 04.03.2021г. като работник в „П.г.“ЕООД, товари дървени трупи с работно време от 9.00ч. до 12.00ч., има сключен трудов договор при месечно трудово възнаграждение в размер на 200лв., с почивни дни събота и неделя и 1 час през работното време, че първият му работен ден е 04.03.2021г. След това проверяващите оставили призовка до работодателя за явяване в дирекцията и представяне на определен набор от документи. От там свидетели се върнали в Дирекция „Инспекция по труда“- Кърджали, където извършили справка в информационната система на ИАГИТ, при която по ЕИК на работодателя видели, че фирмата „П.г.“ЕООД има десет работници с регистрирани трудови договори, между които е и Г.М.Я. с такъв от 10.02.2021г. На датата 08.03.2021г. управителят на дружеството- жалбоподателя се явил в ДИТ- Кърджали, където представил документи. Този ден проверяващите свидетели направили справка дали за това лице, което е непълнолетно, е било издадено разрешение за работа, при което установили, че такова не било издавано. На 10.03.2021г. в ДИТ- Кърджали постъпило искане от работодателя „П.г.“ЕООД- Кърджали за издаване на разрешение за работа на непълнолетното лице Г.М.Я.. Тъй като работата на товарене на трупи е забранена за извършване от лица, които са непълнолетни, то работодателят получил отказ на искането за издаване на разрешение за приемане на работа на непълнолетното лице на посочената длъжност. На 30.03.2021г. и на 31.03.2021г. проверяващите свидетели отново извършили справка в информационната система, при която установили, че договорът сключен на 10.02.2021г. с непълнолетното лице Г.М.Я. е прекратен на 08.03.2021г., което следва датата на проверката 04.03.2021г. От два броя Уведомления по чл.62 ал.5 от КТ се установява, че трудовият договор сключен с лицето Г.Я. е регистриран на 10.02.2021г. в 11,54ч. Въпреки това до приключване на проверката, а и до приключване на съдебното следствие, не е представен сключен писмен трудов договор между дружеството и Г.М.Я.. По повод нарушение представляващо предоставяне на работна

сила без отношенията да са уредени в сключен трудов договор в писмена форма на 08.04.2021г. срещу „П.г.”ЕООД- Кърджали бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.62 ал.1 от КТ, който бил връчен на нарушителя и подписан от него без възражения. На 14.06.2021г. наказващият орган издал процесното наказателно постановление, с което на основание чл.416 ал.5 вр. чл.414 ал.3 от КТ наложил на „П.г.”ЕООД- Кърджали административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лева за извършено нарушение по чл.62 ал.1 от КТ.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Л.И., Е.Ю. и Н.Н., на които съдът дава вяра изцяло; от писмените доказателства- Акт за установяване на административно нарушение № ***** от 08.04.2021г., ползващ се с доказателствена сила съгласно чл.416 ал.1 от КТ, която не бе оборена; Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2107587/ 29.03.2021г.; Декларация от 04.03.2021г.; Регистър на уведомления за трудови договори ведно с два броя уведомления; Искане по чл.302 ал.2/ чл.303 ал.3 от КТ и Отказ изх.№ 21012240/ 11.03.2021г.; Списък на използваните МПС от фирма „П.г.”ЕООД, както и другите писмени доказателства приети по делото. Прочее жалбоподателят не оспорва фактическата обстановка по делото.

От правна страна съдът установи следното: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество.

С процесното наказателно постановление е наложена имуществена санкция на „П.г.”ЕООД- Кърджали за констатирано неизпълнение на задължение, визирано в разпоредбата на чл.62 ал.1 от КТ. Текстът гласи, че трудовият договор се сключва в писмена форма. За да възникне задължение работодателят да уреди отношенията като трудови, като сключи с лицето писмен трудов договор, следва да е установено, че това лице му предоставя работна сила. Според настоящата инстанция, в случая от анализа на събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че към 04.03.2021г. лицето Г.М.Я. е престирило труд за жалбоподателя. То е осъществявал трудова дейност на обект като прехвърлял дървени трупи от един товарен автомобил на друг, които са собственост на жалбоподателя, с всички елементи на трудовото правоотношение като място на работа, длъжност, работно време, почивни дни и трудово възнаграждение. В тази връзка следва да се приеме, че нарушението е доказано- не е сключен трудов договор в писмена форма, който не е представен и по- късно дори, с което не е спазено правилото на чл.62 ал.1 от КТ. С оглед на констатираното нарушение, законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.414 ал.3 от КТ, предвиждащ наказание имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15000лв. за работодател, който наруши разпоредбите на чл.61 ал.1, чл.62 ал.1 или 3 и чл.63 ал.1 или 2 от КТ. Административно наказващият орган е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на наказанието, предвидени в чл.27 от ЗАНН. Определената по вид и

размер санкция е към минимума и е справедлива, съответства на степента на обществена опасност на деянието и на нарушителя, за който няма доказателства да е бил наказван друг път за подобно нарушение.

Съдът при извършената служебна проверка не констатира да са допуснати нарушения на процесуалните правила или материалния закон, които да съставляват основание за отмяна на наказателното постановление. АУАН и обжалваното наказателно постановление са съставени правилно и законосъобразно, от компетентен орган, съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е било извършено, доказателствата, които го подкрепят, индивидуализиран е и нарушителя. От изложените в акта и наказателното постановление факти става ясно какво деяние е осъществено от жалбоподателя, кога е извършено и каква е неговата правна квалификация, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакуваният акт до степен, налагаща отмяната му.

Не се споделя довода на жалбоподателя за приложение на чл.415в от КТ поради следните съображения: на първо място тази норма е неприложима, тъй като съдебната практика е категорична, че тя се отнася към чл.28 от ЗАНН като специална към обща норма, поради което е недопустимо приложението на общата такава; на второ- по делото не се представиха доказателства да е изпълнен фактическия състав на чл.415в от КТ относно отстранено веднага нарушение след установяването му по съответния ред. Предвид всичко това, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63 ал.5 вр.ал.3 от ЗАНН следва на административно наказващият орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно който заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150лв. В случая по делото е проведено едно съдебно заседание, в което юрисконсултът е взел участие в него, по което са разпитани трима свидетели, както и е изготвил и депозирал писмена защита, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер от 100лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище град София, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице (чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“) следва да бъдат присъдени разноските по делото. Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 09/ 002616 от 14.06.2021г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“- София, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500.00лв. на „П.г.”ЕООД- Кърджали с ЕИК/ БУЛСТАТ ***** за нарушение на чл.62 ал.1 от КТ, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА „П.г.”ЕООД- Кърджали с ЕИК/ БУЛСТАТ ***** със седалище и адрес на управление гр.Кърджали ул.О. *, бл.В., ап.*, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, сумата от 100лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщението му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____